

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagoci)

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACC.º: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ. NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

El crit de LA CAMPANA

— ¡Republicans, á las urnas!

Las eleccions de demà

Ja ningú desconeix la importància de les eleccions de demà.

Ciutadans: aneu tots á exercir el vostre dret; á cumplir el vostre deber!

Ciutadans: ¡A VOTAR!

CANDIDATURAS DE SOLIDARITAT BARCELONA

DISTRICTE SEGÓN ELECTORAL

- D. Ramón Albó y Martí, *advocat (regionalista)*.
- D. Santiago Gubern y Fábregas, *advocat (republicà)*.
- D. Denis Millán y Albiac, *comerciant (republicà)*.
- D. Bonaventura Plaja y Tapis, *proprietari agricultor (regionalista)*.

Anant Solidaritat al copo en aquest districte, y no podentse votar sino tres noms en cada candidatura, s'ha estableert la següent combinació:

En totes les 26 seccions del districte segón municipal, y en les seccions 1 á 12 del districte desé, deu votarse á

Albó.
Gubern.
Millán.

En totes les 20 seccions del districte tercer municipal, deu votarse á

Albó.
Gubern.
Plaja.

En totes les 28 seccions del districte quart municipal, y en les seccions de la 11 á la 18 del nové, deu votarse á

Albó.
Millán.
Plaja.

Y per últim, en la seccions de la 11 á la 18 del districte primer municipal, en las 32 á 38, del sisé, en las 1 á 24 del octau y en las 13 á 17 del décim, deu votarse á

Gubern.
Millán.
Plaja.

Molt envidado á alterar cap candidatura! Tota alteració's traduiria en pèrdua de vots.

* *

DISTRICTE TERCER ELECTORAL

- D. Lluís Argemí, *advocat (regionalista)*.
- D. Agustí Nogués y Rovira, *obrer manyà ajustador (republicà)*.
- D. Baldomero Tona y Xiberta, *advocat (republicà)*.

Aquesta candidatura deu votarse integrament en tot el districte que compren les seccions 1 á 10 del districte primer municipal (Barceloneta), tot el quint (Atarassanas y Hospital), y tot el seté (Poble Sec, Hostafrancs y Sants).

* *

Ciutadans: ¡Voteu y vigileu per la legalitat de la elecció!

No us contenteu ab emetre'l vot individualment; animet als vostres amics, y conegeuts á que l'emetin també. Signeu actius. Encengueu y propagueu el foch del entusiasme.

Per solventar qualsevol duple, acudiu á las oficinas de Solidaritat: n' hi ha d' establertas en tots els districtes.

Istiguen previnguts pera no admetre candidaturas alteradas ó amanyadas. Avants de doblarla per entregarla al president de la mesa, cercioreuvs que es ea de Solidaritat.

No us deixeu intimidar. Solidaritat tindrà organisaçió de la defensa de la legalitat electoral. Presteu la vostra ajuda á las comissions, sempre que sigui necessari.

Durant l'elecció, Barcelona entera ha d' estar en peu; desperta, vigilant, serena, resolta á no permetre que ningú alteri ni pertorbi las augustas funcions del sufragi, dignificació dels pobles lliures y gelosos de la seva soberanía.

* *

Las eleccions de demà, las primeras que dirigeix Solidaritat catalana, son el preludi de las generals que han d' efectuarse próximamente, y en virtut de las quals, Catalunya's proposa enviar á las Corts una nutrida y valiosa representació que's fassi intèrprete de las seves aspiracions superiores á tots els interessos de partit. Las eleccions de demà son la primera acció de una gran campanya, tenint per objectiu la conquesta de una posició estratègica importantíssima, que assegura la victoria en la batalla definitiva.

Barcelona solidarizada necessita donar una llisso severa y exemplar als que l' han ofesa y agraviada, als que han perturbat la seva pau, als que han atropellat els drets dels ciutadans, als fomentadors de la intolerancia y la incultura, y sobre tot á certs aventurers, hostes de mala llei, que s' han proposat dominarla com per dret de conquista. El sol fet de haverho intentat revolta 'ls sentiments de tots els ciutadans dignes.

Ja avuy no poden alegar la professió de mentits ideals que posats en els seus llabis impurs resultan una grotesca irrisió. Ja avuy no 'ls es lícit tremolar l' enseny de la República, que la Junta nacional de Unió republicana 'ls hi ha arrebatat de les mans, per evitar que continués servint de cobertura á l' afermada mercancía de las seves ambicions y concupiscencies.

Els republicans dignes, els antichs, els probats, els que tenen una història de abnegació y desinterés, y ab ells tots els que professan el culte dels ideals, abominant de que la política puga ferse servir de granjeria ó de negoci, estan tots, sens excepció, al costat de la venerable figura del més gran, del més prestigiós, del més clarivident dels nostres polítics; de aquell que no ha enganyat mai al poble; de l' home de conciencia recta y immaculada y de ta-

lent preclar; del polifítich modelo de pureza y integritat; del gran apóstol de la democracia y del progrés; estan al costat de D. Nicolau Salmerón.

Y D. Nicolau Salmerón s' ha unit ab tot el seu cor, ab tota la seva intel·ligència y ab tota la fermesa de la seva voluntat al gran moviment social de Solidaritat catalana, reputant el briós desenvolvement del poble català, com el síntoma precursor de la transformació d' Espanya.

¿Quin republicà, que no estiga obcecado, ó que no sigui un imbécil complaiguent en que l' explotin indignament, deixarà l' or pel llató y será capás de posposar el gran estatista al sospitos y desacreditat aventurer? ¿Qui serà tan cego que no vegi la iluminosa lleialtat del un y 'l groller engany del altre? ¿Qui tan negat que no comprenGUI que mentrels l' un, que ja no pot aspirar á majors honors, treballa per Espanya y contra l' actual ordre de coses, l' altre, sortit del no res, sense altra mira qu' enfilarse atropellant tot, està fent avuy ab tot descaro 'l joc de las oligarquías monàrquicas?

No es ja sols el partit republicà, sino la immensa majoria dels ciutadans barcelonins qu' estan avuy al costat de 'n Salmerón. May ningú fins ara havia portat forces tan considerables y valiosas á la causa de la República. Entre l' major número de solidaris, aquell que no hi ha entrat de plé, la mira ab simpatia.

Pero lo que més importa de moment es netejar la ciutat de malas herbas. Diumenge realisarà Barcelona aquesta feyna de sanejament y de desinfecció, de llibertat y de justicia.

LA REDACCIÓ

ULLADA POLÍTICA

El caball boig ab un cop de casco ha reventat el decret de 'n Romanones que llibertava el matrimoni civil de la voluntat del clero. Aquell decret, que tant va exasperar als bisbes y treure de fogó el clericalisme, y qu' era l' única y ben migrada conquesta de la última situació liberal, ha sigut derogat. En lo successiu sols podrán casarse civilment aquells que previament fassin declaració de separar-se del catolicisme, y encare aquesta declaració haurá de ser á gust dels capellans.

Si així procedeix l' Amo Toni avuy, calculin qu' es lo que no farà quan se vegi dueno de unas Corts, en les quals aspira á tenirhi una majoria de 300 diputats juramentats á obeirlo cegament. Llavors s'que podrà fer la reacció desde arriba... Y arriba cartrons!

Pera fabricar aquesta majoria ab la qual está somiat, no s'para en escrúpuls. El seu fiel Lacierva està montant la màquina enmotilladora dels conillets de guix, seguint las inspiracions del Amo Toni, que 'ls vol casi tots nous de trinx y ab el filero del coll que 'ls ha de fer morir 'l cap' en sentit afirmatiu ben fi, reforsat y que no 's rovelli. Ja diulen que per que 'l producte de la fabricació surti de primera s'aplassaran, si tant convé les eleccions. Afegeixen que passades las eleccions de Diputats Provincials, sortirà un decret que tirará de bigotis á la major part dels Ajuntaments que fassin nosa. Y així, ab aquests procediments qu' en brutalitat deixa molt enrera als que usava en Romero Robledo en els seus bons temps, el caball boig «dignificará el sufragio» y sobre tot «descuajará el caciquismo».

Tan sols una regió, Catalunya, tindrà pit y independència suficients pera no consentir tals atropellos. Catalunya elegirà als diputats qu' ella vulgi y no als que 'l govern li imposi, donant, ja que avuy més no pot fer, un alt exemple á la nació espanyola, que un dia ó altre será aprofitat degudament.

La representació de Catalunya, forta per virtut de la seva legitimitat y competenciació ab un poble vir, podrà afrontar incomovible las embestidas y cabriolas del caball boig, que molt serà que no 's reventi á la fi, estrellantse en la conjunció popular, qu' ell motejá de motón informe, y qu' en poch més de un any s' ha convertit en granítica montanya.

Ab las oposicions dinàstiques no hi ha que contari. En Moret, que capitaneja á la colla més numerosa del partit liberal, se contenta ab rebre de almoyna algunas actas, á cambi de la publicació d'un manifest, en el qual ell y 'ls que 'l segueixen han fet renuncia de tot el contingut del programa democràtic. «Hem perdido el poder—diulen en el manifest;—sepamós merecerlo; marchemós á reconquistarlo.» Es á dir: «hem perdut els bous; aném en busca de les esqualls.»

Per lo que toca á 'n López Domínguez y en Canalejas, fan ranxo apart, manifestantse fidelis á sus conviccions democràtiques y radicals. Pero un radicalisme de boquilla y una democracia incompatible del tot en tot ab las institucions monàrquicas. Conceptes purament verbalistes, sense realitat ni ambient.

**

A Madrid han disfrutat l' espectacle de una huelga violenta de mestres de casas.

Intervingué la guardia civil en las qüestions que's susciten entre vaguistas y esquirols, disparant els mausers en l' aire; pero resultant un mort. Res: un pobre trabajador que devia volar com els coloms.

A Petersburg s' ha efectuat l' obertura de la Duma. L' esquerra hi té en ella una nutritissima representació.

A la sortida del acte, el poble tributá una ovació extraordinaria als diputats democràtiques y en especial als representants dels obrers.

Després dels heroïsmes de aquell poble exasperat que, ab tot y contar ab elements de combat tan pereros, no pogué consumar la seva redempció empleant la forsa, ha tingut que acceptar altres mesdis menys crueus però que, sens dupte, resultarán més efectius.

La ràhó es una gran forsa y ella acabarà per pre-

ponderar. De totes maneras la Revolució, fins havent adquirit estat parlamentari, s' obrirà camí.

PEP BULLANGA

SALMERÓN, GRAN CATALÁ

on Nicolau Salmerón posà fi á las tasques de la Junta Nacional ab un notable discurs, del qual se n' ha publicat tan sols un petit extracte. ¡Llástima que no sigués pràcticament! Mes fins tal com fou trasmès pel telèfon, reverteixen sus declaracions una importància tan extraordinaria, que 'ns imposen el deber de transcriurel, honrant ab ell las columnas del nostre periòdic. De seguir que la major part dels lectors de LA CAMPANA ja 'l coneixerán; però no hi fa res, repàssinlo que molt hi guanyaria la fermesa de las seves convicções. ¿Qui, després de llegirlo y meditarlo no capirà tota la transcendència del gran moviment de Solidaritat Catalana?

* *

Vengamos á la Solidaridad—digué l' ilustre representant.

Existe una doble razó de incompetència en esta Junta nacional para conoçer del fondo de la cuestión; incompetència por razón de la materia y por razón de procedimiento.

La palabra «Solidaridad» explica plenamente su concepto: es la sanción, por parte de Cataluña, de su propia personalidad.

No se formó España con arreglo á un proceso natural lògico, sino que se atrofió en su nacimiento por la unidad, establecida sobre bases falsas por los Reyes católicos.

En ese sentido, la Solidaridad representa, como dijo el Sr. Morote, una base reconstitucional de la constitución de Espanya; ella es necesaria para la libertad que arranca de la voluntad del pueblo.

Los partidos son un órgano artificial engendrado desde arriba por uns cuantos oligarcas; en cambio la Solidaridad ha nascido de las entrañas de Cataluña.

CONSIDERO DE TAL MAGNITUD, DE TAL TRANSCENDENCIA EL MOVIMENTO DE SOLIDARIDAD CATALANA, QUE PREFIERO Y PONGO MI CONDICIÓN DE DIPUTADO POR BARCELONA ANTES QUE LA DE JEFE DEL PARTIDO REPUBLICANO.

FELIZMENTE NO HAY CONFLICTO EN ESAS DOS CONDICIONES, QUE, DE HABEBO, HABRÍA ABANDONADO LA JEFATURA PARA SERVIR ESE DEBER.

Mi ESTADO DE CONCIENCIA ES INALTERABLE.

Incorporé al movimiento de Solidaridad, que es la exhibición de todo un pueblo en su sentido moral y orgánico.

En funciones de diputado, me obligué á rendir cuentas ante mis electores; por eso fui á la Junta Municipal de Barcelona y expliqué mi conducta.

(Recuerda sus palabras de entonces ante la Junta presidida por Lerroux. Dijo que éste es un problema que afecta á Cataluña, en el qual podria tener la voz preeminent Barcelona, pero corresponde á toda Cataluña el tramitar la cuestión y fallarla.)

Cuando hubo explicado todo ésto, el Sr. Lerroux replicó que lo había oido con agrado, lo cual, ó no significa nada ó era una nueva adhesión personal, que á mi nada me importa, pero que significaba que se seguían mis consejos y requerimientos.

Desde entonces, para mí se había creado una situación intangible, en la cual no retrocederé nunca.

El Sr. Lerroux, en vez de hacer una obra de cordialidad, de síntesis y de unión, ha hecho obra demagógica, de discordia y de anarquía.

Harto he sentido ser Jefe de la Unión Republicana que limita mi libertad de acción para no poder ayudar con más brío á la Solidaridad Catalana.

Ha preguntado el Sr. Lerroux qué clase de autoridad queremos, y le he contestado que ésta es obra reflexiva, de la ciencia y de los estadistas, á la cual no podrán contribuir con sus violencias los que sólo saben hablar de traición y deslealtad.

La Solidaridad no es contra el partido republicano ni en pro, porque sale de su esfera, para crear un pueblo, crear una revolución más intensa, más fecunda que la mera externa vacía revolución política, que sólo sirve para quitar un cacique y poner otro.

La Solidaridad tampoco es ni se dirige contra la unidad del Estado, porque no cree que nadie que estime en algo su autoridad mental crea que la unidad del Estado consiste en este tipo centralista napoleónico que castró en su origen las energías regionales de Espanya.

Veámoslo con desapasionamiento.

Es posible que esta Junta Nacional tenga competencia y autoridad para decidir el caso, cuando á la concurren, salvando los respectos debidos á las personas, las representaciones de comarcas de Espanya en las que no se ha formado idea ni de sus propios derechos regionales ni del derecho de Cataluña?

No es ésto una pretensión de superioridad, ni agravio: lo ha hecho así la historia, poniendo á Cataluña en condiciones de regeneración y á otras regiones de Espanya en condiciones de no entender siquiera su regeneración. ¿Se podrá decir acaso que hay complicación entre el cuerpo vivo de Cataluña, con la creación artificial de las provincias que en 1837 se hizo por un procedimiento mecánico que están desmitiendo la geografía y la historia?

Por ésto afirma que las Juntas catalanas del partit son las úniques con autoridad para resolver el problema, y si no basta con la Junta provincial de Barcelona hay que acudir á las Juntas de tota la regió.

El Sr. Lerroux, por su dicha, ha vivido poco; por

ésto no se ha enterado de que 'no se legisla en derecho, sino que se vive el derecho. El invoca las bases del partit, como si fueran ley intangible; y por encima de las leyes escritas viene el derecho natural, està la sana razón y ella es la que nos dicta la constitución de la Junta Regional.

* *

Ningú, fins aquí havia definit tan clarament la naturalesa, la raó de ser, la significació y la transcendència política y social del gran moviment iniciat á Catalunya. Ab sa poderosa intel·ligència don Nicolau Salmerón el va comprendre desde 'ls primers instants apreciant com un fort alé de vida reconstitucional de la decaiguda Espanya, com la sanció, per part de una de les regions més importants, de la seva propia personalitat; com un element reconstitutiu de la llibertat que arrena de la voluntat del poble; com la exhibició de tot un poble en el seu sentit moral y orgànic; com el punt

SOLIDARITAT CATALANA

Els set candidats pels dos districtes de Barcelona

Ramón Albó

no hi ha en ell forsuts ni débils,
no hi ha humils ni potentats.

L'urna, gran nivelladora,
á tots frangeix el portal;
tant val el vot del trist xavo
com el del millor daurat.

La veu del deber te crida,
la campana està sonant:
no vacilis, no reculis;
á exercir de ciutadat!

Per qui votarás?... El dupte
per si sol ja es denigrant:
votarás ab entusiasmés
per la Solidaritat.

Cóm no ferho aixís, si en ella
s'hi ha condensat tot lo sà,
tot lo bo de Catalunya,
tot lo noble, tot lo gran?

Esclat poderós de vida,
aquest moviment serà
la catapulta qu'enruni
tot quant hi ha aquí de corcat.

En vā traydoras sirenas
proban ab melosos cants
d'apartar d'aquesta illa
al poble republicà.

El gran Salmerón acaba
de dirho ab accent vibrant:
(Tots, tots junts devém entrarhi
en la Solidaritat!)

Y en Salmerón, vell apòstol
dels més nobles ideals,
no pot ser que això t'ho digui
per guanyarhi tant ó quant.

Quan ell diu que la defensis
y ab exemple horat y franch
reforça lo que predica,
creus tem l'dret de duptar?

De lo que uns quants bullangueros,
egoïstas ú obcecats,
contra aquest esclat propagan,
no deus ferne gens de cas.

Histrions de la política;
Torquemadas disfressats;
équi que pel seu compte pensi
sa paraula escoltará?

Desditzada Catalunya
si l'seus mots, d'odi empapats,
se tornessin papelets
dins del urna electoral!...

Tú ets el qui té d'impedirlo;
tú, bon ciutadá, votant
lo que l'eu ilustre jefe
formalment t'ha aconsellat.

L' hora solemne s'acosta.
Deslindats están els camps:
allà els esclaus de la intriga,
aquí els sincers llibertats.

A l'una part els cridayres,
els pallassos, els farsants;
á l'altra els homes que tenen
un cor pur y un cervell sà.

Catalá, demà es el dia!
Compleix sense vacilar
el sant deber que t'imposa
l'amor á la llibertat.

No l'se colts als que volen,
per motius qu'ells se sabrán,
apartar de la vía
del progrés y de la pau.

Votant, com tú vas á ferho,
per la Solidaritat,
demostraras al món qu'ets digne
de dirte republicà.

C. GUMÀ

Els meetings republicans solidaris

ENS falta espai pera ressenyar els grandiosos meetings republicans qu'en pró de Solidaritat catalana, s'han vingut celebrant á Barcelona en aquests últims dies. Entre ells son dignes de menció el del Centre progressista del carrer del Hospital, el del Centre federal de la Barceloneta, el del Centre federal La International del Clot, el del Casino de Sans, el de la Fraternitat republicana de Hostafrancs, el del Centre republicà autonomista de Gracia, el del Centre republicà federal del Poble Nou, el del Centre republicà autonomista del Poble Sec y molts altres.

En ells han parlat eloquents oradors; els antichs, els probats, els amics de sempre del poble republicà, distingintse els Srs. Odón de Buen y Junoy, que l'dimercès á la nit tingué en el Teatre Modern de Gracia la més reparadora de les ovacions.

Tots aquests actes han revelat que las classes populars, y en especial els obrers, que formavan la part més numerosa del auditori, estan ara més que mai al costat del insigne Salmerón, y senten un entusiasme tan ardorós com reflexiu per la Solidaritat catalana.

Durant algún temps els elements solidaris més significatius foren taxats de apàtics y dessidiosos, per no oposar-se resoltament al frenesi lerroixista, que semblava invadirho tot, per ser l'únich que alboró

tava. Pero en nostre humil concepte hauria sigut un error gastar polvora en salvas ó en algaradas inútils. Y las violències inaudites de aquells elements haurian pogut provocar escenes lamentables... Era millor deixarlos esbravar, demostrant que Barcelona no es Valencia.

Bé s'veya prou que aquella campanya de saragata y provocacions concentrada á manera de recons infeciosos en algunes centres dedicats avuy al foment de la discordia y á la idolatría personalista, no filtrava en la gran massa del partit republicà. Y ben d'evidència s'ha posat això aquesta últims dies, havent bastat una ràpida campanya per fer triomfar la rahó, la justicia y la dignitat, encarnadas en la noble figura del gran apòstol de la democracia y de las ideas progressivas, y mantingudas per sos fidels partidaris y admiradors.

El lerroixisme ha hagut de comprender «que no por mucho madrugar, amanece más temprano.» Y demà el cos electoral republicà farà avinent á las seves expensas que «la veritat, sempre sura.»

R.

VIA FORA

Oh poble de Barcelona
que per tenir bona fé
tothom la castanya 't dona
y 't fá seguir com un bél!
Ja es hora de que no badis
escollint á qualsevol
y que la justicia y fassis
sense ajuda, t' tot sol.

Es precis que ab energia
vulguis fer valgué 'ls teus drets
y que promptly arribi el dia
que treguis á tots aquests,
que com moscas afamadas

Santiago Gubert

posadas sobre la mel
han quedat aquí agafadas
y ens estan prenent el pél.

Som ja grans perque els de fora
ens hajin de dar las mans
y ens maltractin á tot' hora
perque som bons catalans.
Si fossin tal com ells diuhen
desinteressats y bons
voldrián saber com viuen
sus respectivas regións
y á tall de dona deixada
no voldrián netejar
lo d'altres, tenint bugada
y plats propis per rentar.

Avant, donchs, tiremlos fora
que sols ens portan rahons;
ja tenim molt á la vora
l'arma de las eleccions
y podrém saber d'el modo
tot lo que hi ha de virat
en lo de que «El pueblo todo
odia a Solidaridad.»

T. RUSCA

Els últims espeternechs

IUMENJE mateix—un diumenge solidari—va arribar á Barcelona de rigors incògnit.
A pesar del paper brillantissim que, segons ell, havia fet davant de la Junta nacional de Unió republicana, se guardà molt de prepararse, com tantas altres vegades, una recepció triomfal. Per últim, ha arribat á comprehendre que l'seu mal no vol soroll.

Y aixís, en tant que la idea de la Solidaritat donava un pas decisiu en la conciència dels barcelonins, al matí en el meeting del Condal, favorexit ab la presencia de una compacta massa d'elements traballadors, y á la tarda, en el Nou Retiro, ahont els conceptes de pacificació, tolerància y llibertat eran acullits ab frenètic entusiasme; mentre, en un y en altre acte, el sol nom de D. Nicolau Salmerón provocava ovacions delirants de tota la concurrencia que s'posava en peu y feya bolejar barrets y mocadors, clamant al republicanizator de Catalunya, l'ex-emperador se'n anava al Ateneo obrer de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gaceta oficial del Celeste Imperio) donà compte l'home de Hostafrancs, y davant de una concurrencia escassà y mèstega (no de 4,000 homes com afirmá El Noticiero), sensé considerar que ni un miler ne caben en aquella sala) y en mitj de una fredor mortal (y no ab l'entusiasme fabricat en el laboratori de la Gac

N'hi havia per tornar-se simple. Estaria el fanal embruixat ó seria tan gran la nostra torpesa que ni per encendrel degudament teniam trassa?

—Per mi—va dir un, després de rumiar llarga estona—la dificultat no estriba en el petroli ni en l'oli. El defecte del fanal està en el ble.

No era mala pensada. Poi ser si que seria allò.

Procedirem, en conseqüència, al canvi del ble. En lloc del que hi havia, prim i cargolat, n'hi posarem un d'ample, doble y ben empapat de petroli.

L'ençeném y... res! La substitució de blens havia sigut intítil. Ni un rastre de llum, ni un indicí de claror...

Ja desesperats y á punt de tirar el fanal en l'aire, un de la colla volgué ensayar una nova probatura.

—No hi posém oli—va dir;—no hi posém petroli. Colocu'm-hi un tros d'espeimeta, y á veure qué succeirà.

[Inútil tentativa! Tossut que tossut, el fanal s'empenyava en deixanssas á les foscas. Sólo nosaltres que ho sabíem hauríem pogut endavinar que á dins d'ell hi cremava un cap d'espeimeta.

Resoltament, ho havíem de deixar corre. Aquell trasto era un fanal, en efecte; un fanal aparentment construït ab totes las reglas del art; pero lo positiu era això: pera donar claror, no servia.

Per fortuna un vell, que desde la seva cova havia sigut cada vespre silenciosa testimoni dels nostres apurs, s'acostà aquell dia á nosaltres y ab irònica curiositat va preguntarnos:

—¿Qué us passa ab aquest fanal?

—Que de cap manera podém ferli fer claror.

Y, fil per randa, varem contarli totes las maniobras que pera conseguirho havíem realitzat.

El vell, calmós y sonrident, examinà el fanal.

—Pero, criatures,—va dirnos:—avans d'encendre'l, per què no netejeu els vidres? ¿No veieu que, bruts com son, la llum de dintre no pot sortir á fora?

[Tenia rahó!

[Una cosa tan senzilla, y no haverhi atinat!

Lo que impedia que l'fanal brillés no era la mala qualitat del oli, ni la del petroli, ni la del ble, ni la de la espeimeta, sinó el deplorable estat dels vidres.

Es clar, sapigut això, varen netejarlos y, encés el fanal, la seva claror esclatà radiant, espléndida, omniplant d'alegria la nostra humil entrada, fins llavors sempre fosca.

* *

Ara potser direu:

—Bé, ¿per què 'ns l'heu contat aquest qüento? Perque comparen y aprenyeu.

El fanal del sufragi, com el de la meva història, lo mateix brilla si l'combustible que l'alimenta es oli, que petroli, qu'espelma, que qualsevol cosa.

Lo que convé, ans de tot y per sobre de tot, es que 'ls vidres siguin ben nets.

Y qui d'us vidres, d'us candidaturas.

* *

Per lo tant:

Sigu 'l que sigui el partit ahont militen, volgueu sempre que 'ls homes á qui escullíem pera representaros tinguin una història neta, honrada, d'inmaculada transparencia.

No sent això, per oli, per petroli, per gas que hi hagi al fanal, el fanal may brillarà.

Compreneu ara la oportunitat del qüento?

Al bon entendedor, salut y acert.

FANTÀSTIC

Un negoci en perspectiva

SOLIDARITAT CATALANA s' prepara á renir ruda batalla en la major part dels districtes de Catalunya. Ens referim á les pròximes eleccions de Diputats á Corts.

Solidaritat Catalana, previ un estudi detingut del estat especial de cada districte, una vegada haja comprés quin dels elements solidarisats té dintre del districte una major preponderància, procurarà que aquells elements presentin un candidat, ab el compromís formal per part de tots d'apoyar-lo, á cegues, sense discussió, com un sol home.

Realisada aquesta bona intel·ligència, y contant ab que el sacrifici que fasse en un districte tal ó qual agrupació, li serà en altre districte justament compensada, es indispensable la derrota del govern monàrquic, en la casi totalitat de Catalunya.

Sabut es que 'ls candidats ministerials, fins els cunyars més desconeguts dels electors, en passades campanyas lograven sortir elegits, gràcies á la falta de intel·ligència mútua en les oposicions, y al foment de les discordias locals, sempre favorables al mal intencions del caciquisme. Això una gran part de Catalunya careixà de la representació que de dret y en justicia li correspon.

Això no tornarà á succeir, si **Solidaritat Catalana** sab mantenir com fins ara la seva cohesió.

Pero hi ha un perill.

Certs elements disgragats de **Solidaritat** tal vegada traballaran en pró dels candidats oficials, sense apoyarlos directament.

No faltarà, sens dubte, qui 'ls bellugui, excitant el seu simplicisme, per no dir la seva ximpleria. Els hi dirà que la **Solidaritat** es inmoral, que no 's pot consentir que republicans, catalanistes y tradicionals votin junts. Qu' es precis salvar l'honor del partit, la dignitat del partit, el prestigi del partit. Y per salvar totes aquestes coses, els induuirán á presentar candidatura propia, confront de l'oficial y enfront de la so' idària, encare que 'l candidat tingu per endavant assegurada la derrota.

Y aquest honor del partit, y aquesta dignitat del partit, y aquest prestigi del partit, observat pels simples ó pels simples, el descontarán els llestos, els que sempre y en totes ocasions, estan á la que salta, els que van á la cassera de gangas y propines, per que, regularment, els candidats oficials son richs, y encare que no ho signin, ja es sabut que allà ahont no alcansan ell's, hi arriban els fondos dels reptils.

Per avuy no dihem res més. En perspectiva està 'l negoci. ¿Qui 'l farà? Prompte ho veurém. Lo que importa es que 'ls electors de bona fe no permetin

que 'ls engatissen, perque fora molt trist per ells que, fins estant avisats, se deixessin vendre com un remat de bens.

J.

Á LAS URNAS!

Ciutadans: ja som al dia de cumplir el dret sagrat de lluytar ab valentia per la Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, ciutadans!

¡Tots á l' hora á las urnas, catalans!

Per la terra catalana, com ayre de sanitat, corre 'l crit que 'ns agermana de la Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, ciutadans!

¡Tots á l' hora á las urnas, catalans!

Contra 'l que aterra'sns espera aixequemnos d'un plegat abrazzats á la bandera de la Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, ciutadans!

¡Tots á l' hora á las urnas, catalans!

Catalunya avuy s' afanya pera que 'l exempli horat s'extengui per tot Espanya de la Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, ciutadans!

¡Tots á l' hora á las urnas, catalans!

Si no 's despertan els altres, no aturémen el nostre esclat, no desertém mai nosaltres de la Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, ciutadans!

¡Tots á l' hora á las urnas, catalans!

Ajuntant la nostra forsa gaudirém la llibertat; res la forsa podrá torce de la Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, ciutadans!

¡Tots á l' hora á las urnas, catalans!

Si algun medi 'na distancia, un amor ens ha juntat: el de la Patria que 'ns guia nostra Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, ciutadans!

¡Tots á l' hora á las urnas, catalans!

Es el vot l'arma qu'empunya nostre poble, sempre horat, que desllura á Catalunya ab la Solidaritat.

¡Viva fora! ¡á las urnas, catalans,

tots á l' hora y sortirém triomfants!

S. ALSINA Y CLOS

SOLIDARITAT

Disciplina es unió.

Unit es forsa.

Força es solidides.

Per això soch solidari. No m'agrada ser intítil, y fraccionar-se es ferse intítil. Per això voto la candidatura tal y com la Junta de Solidaritat Catalana m'indica sense preocupar-me gens ni mica de cómo diuen els candidats; lo que sí 'n preocuparà, serà lo que fassin quan siguin allà ahont jo 'ls hauré ajudat á pujar. Y si resulta ma esperança defraudada, no per això deixaré de buscar nova companyia per unir'm hi, disciplinarm hi y solidificarm hi, encare que rebi un y mil desenganyos més; puig sempre tindré la seguretat de que únicament això té de venir el dia d'acertar en la elecció dels homes que de veritat ens representin, que serán aquells que portin un règim de Pau, de Llibertat y de Justícia, esmentant la monarquia y tota la podrida maquinaria que l'agnanta.

¿Solidaritat es unió...?

¿Solidaritat es forsa...?

Donchs, visca la Solidaritat, encare que 'ls solidaris no fossin prou de bona llei!

P. LLAVERIA Y ESTIVILL

La Solidaritat hagués volgut, els lerrouxistas s'haurien quedat sense intervenció en la major part de les mesas de Barcelona. Pera 'l segón districte no tenien més que dos representacions y una sola pel tres. Y com que 'ls solidaris no tenien de sobra, ab sols obligarlos á anar al sorteig, quedaven amos de la inmensa majoria de les mesas.

Ab aquest acte **Solidaritat catalana** ha demostrat que coloca per damunt de tot l'amor á la sinceritat electoral.

**

Demà veurém si 'ls lerrouxistas sabrán corresponder á n' aquest acte de noblesa y de imparcialitat.

De totes maneras, per ells farán, dat que s'han pres les deudas previscions per retrassar tot acte de violència, així com també per evitar que cap elector pugui votar ab nom suposat.

Els que hajin imaginat fer rodas, valdrà més que les deixin abandonadas á ca 'l carreter. Perque hanent els solidaris assegurar la fiscalització de la elecció al enemic, tenen dret á ser inexorables ab els criminals qu' en una ó altra forma atentin á la llei.

Ab aquestes paraules va destruir el Sr. De Buén una de les patrynies que ab més insistència fan corre 'ls lerrouxistas, abusant com sempre de la candides de les masses.

Cuando os hablen de que Salmerón no ha aprovechado las ocasiones que se le han presentado de hacer la revolución, decidles que mienten, puesto que se puede probar todo lo contrario, y no son capaces de acudir á una reunión secreta en que pudiera dilucidar-se tan grave cuestión, cuantos sostienen tan audaz y falsa afirmación.

Y que han de ser capassos de això, ni de res que s'hi sembli! Massa algú dels revolucionaris que més cridan, s' exposarà á que li trobessin la Revolució entretinguda dintre de la butxaca!

Els cartells de las candidaturas antisolidarias fixats en las cantonadas, portan el títol de: CANDIDATURA DE UNIÓN REPUBLICANA

Després de lo ocorregut en la Junta nacional del partit, aquest títol es una usurpació. No poden invocar la Unió republicana els que traballan tan sols per la Desunió.

La candidatura anti-solidaria no es candidatura de partit: es una candidatura pura y exclusivament personal. Y estarà conforme si 's titulés

CANDIDATURA LERROUXISTA.

En una carta oberta que alguns ciutadans han endressat al terrible Ardid, li diuen entre altres coses:

Entre un carlista que respecta y disculpa sus ideales con los demás y un republicano socialista, anarquista y patriota, que rehuya toda discusión y cohíba á los demás el derecho de pensar, nos quedamos con el carlista puesto que de hecho es más demócrata.

Vels'hi aquí una rahó que no té volta de fulla. Perque un intolerant ab el gorro frigi no es un republicà: es una disfressa.

Hem de recomendar als nostres estimats corregionalars del districte de Vilafranca del Panadès, que mirin ab la desconfiança deguda tota candidatura que ab el nom de republicana s'oposi á la de Solidaritat, formada per dos republicans y un catalanista. Si hi ha algú que té especial interés en afavorir al caciquisme convé deixarlo sol, considerant que la cabra, com diuen els castellans, siempre tira al monte. Qui per republicà estími y no busqui en la política profits de cap mena, ni desahogos de despit, no deu prestarse de cap de les maneras á secunduar unes maniobras tan burdias y barroeras.

Els elements republicans de Sant Feliu de Llobregat ens han de permetre un amistós consell. Y es que votin resoltament la candidatura solidaria, de la qual forma part el digne corregionalari Sr. Micó.

No es qüestió de mirar avuy si 's treu un diputat republicà més o menos per aquell districte. Ja saben ell's que l'activitat incomprendible del Sr. Barbé y de alguns federais de Vilanova va fer impossible la formació de una candidatura convenient.

Lo que han de tenir en compte ab preferència es que s'avebinan unes eleccions generals, y que 'l candidat per Sant Feliu de Llobregat serà republicà y contará ab l'apoy unánim del element catalanista, ab lo qual tindrà assegurada la victoria.

**

Darrera dels petits sacrificis, vindrà els grans beneficis.

Tinguin'ho en compte 'ls nostres bons amics del districte de Sant Feliu de Llobregat, y posin el cor y la voluntat en el manteniment de la Solidaritat catalana per damunt de tot.

No es veritat lo que diuen alguns obcecats: no són els republicans que aném ab els catalanistes; ni som tampoc els republicans que aném ab els carlins. Carlins y catalanistes y republicans aném ab Catalunya y ab la desvinculació d'Espanya entregada á les oligarquías monàrquiques.


Y tinguin'ho ben en compte els que no hi veuen més en el nas: fins sense volquerho, ni preténdre, el moviment de Solidaritat resulta altament reformador en sentit democràtic y marcadament revolucionari de les costums polítiques, deventse entendre que sols quan las costums de un poble son revolucionaries, la Revolució esdevé possible.

**

Ens explicarem.

Nosaltres serém sempre lo que som: republicans y demòcrates. Ningú'n oblig

EL NOU ÍCARO

Volava ab alas enganxadas ab cera, tingué la pretensió d' acostarse al sol y, naturalment, ¡cataplúml...

aquests, que jo anomeno *indignes de viure*, l'únic fi es l'odi. Tots ells porten una vida de lluita mesquina per lo molt egoista, no pas per lo insignificant; donchs bregan á la desesperada, sense honradeza en els procediments, aprofitant totes les traïcions, armas y tenebres que puguen afavorir son fi absolutament destructor. Ensorran y aniquilan tot lo que creuen destor per ells, sense somiar sisquera en edificar de nou en bé dels altres. Els veureu jugar interessos, felicitats, vidas y conciencias del pròxim, sense cap escriví, enganyantlo ab mirllets ó propagandas fulas, *traballant* ab una verba qu'á forsa de ser ampulosa y cruel, ocupa'l lloc que haurian d'omplir las qualitats verdaderament revolucionaries.

L'home revolucionari té de mirar més enllà de la revolució. La revolució no es més que la porta per hont deu passar l'ideal. Y l'ideal es quelcom més que la solució d'un problema particular y egoista.

Fixeuvos bé ab els resultats que donan els revolucionaris per odi. Els que no més traballan pel seu bé exèssiu, quan han triomfat, quan son rics ó bé han trobat la manera d'omplir son ventrell, no llenjan á recó'l sentimento de rabia; lo que fan es orientar lo á l'inversa, aixó es, si avans anava contra 'ls rics, després cau contra 'ls pobres, contra 'ls heros anònims que 'ls han ajudat á emanciparse, y que pel sol fet de quedarse pobres son una amenassa constant contra 'ls seu benestar ilegitim.

Y 'ls que creuen traballar en bé del seu país ó de l'humanitat, un cop consegueixen el triomf del partit se tornan fanàtics de la fórmula ó sistema ab que han conseguit la victoria y's revoltan al mateix odi que tenian pels enemichs, contra 'ls que sent del mateix partit creuen més práctich usar de novas orientacions, fórmulas ó sistemes, per averne aquestas en part ó en tot á las necessitats ó conveniencies del seu temps.

* *

Un altre perill fortament lamentable y espantós ofereix l'odi en las revolucions. ¿Quánt, com y ab quina intensitat té d'esclarir l'odi?

Veus' aquí una pregunta que farà riure ó fugir de fogó á més de quatre revolucionaris.

Burleuvs y empiepuvs tan com vulgueu, amichs, que jo no deixaré de pensar y creure que si esclata avants de temps, vé á ser un tap que se 'n va enlanye y un xampany que 's pert sense que hi hagi copa, ni manera d'aprofitarlo. ¿Qui aprofita la pèrdua d'aquella energia? L'enemic, solsament l'enemic, drach etern que s'engreixa de derrotas...

Burleuvs y empiepuvs si aixó us agrada, que jo no puch deixar de dir que, si no se sab com ha d'esclarir l'odi, jamay se podrà contar ab un resultat certament ventatjós. Y, vaja, que ja som massa grans pera exposar tantament las nostres vidas y las dels altres, després de registrar vint sigles arreu en l'història nombrosas iutiles mortalitats... Cal filosofar, cal estudiar fondament sobre las revolucions, donchs una obra que reclama tanta sanch y tants interessos bé mereix posarhi més el cap, aixó es, ser tractada més científicamente que l'més important moviment econòmic.

Sols aixis podrà els directors d'una revolta seria, calcular l'intensitat del odi necessari pera triomfar.

* *

Ser honradament revolucionari, vol dir, ser superior á lo constitutiu. Cal, donchs, ser verdaderament avensat; per exemple, un conscient republicà, si la revolució que fermenta es republicana, perque treu més profit sens dupte de den mil homes que sápigam qué vol dir república que no pas de cent mil que ab plé desconeixement de l'idea traguin focs pels caixals y fassin llampagar els gorros frigis com á flames d'un incendi devastador.

No nego que aquestas cent mil flamas no fessin cendre, en un instant, tota la farda que hi ha per cremar, pero, y després del incendi qué passaría?

Obra d'odi fou la crema dels convents; y arxa, tenim de veure per escarni, com n'hi han potser més dels que hi havia.

Obra d'odi fou també, la revolució á França, d'odi just, si la manca de cultura popular no l'hagués fet depressiu després de la victoria. Aquell poble heròich se trobá aixut de nodriment intelectual pera ajudar á portar d'una manera práctica el nou règim de vida. ¿Ab qué tenia d'omplir son espiritu y sus costums? Havia solsament après á odiar. L'odi, donchs, tenia de ser l'efecte persistent de la seva obra y l'odi fou lo que 'l va desigregar, aterrantlo, deixantli petitas engrunas del gran tresor que va sapigner conquistarre.

L'indignació, com á principi, el va portar á la victoria. Com á fi, va condonarla á la pèrdua de tot, de tot colectivament parlant, perque en l'ordre particular, prou es sabut l'aixam de burgesos que va neixer.

* *

Aném covant, per lo tant, amichs meus, l'indignació, aquest horrat y generós odi que sentim de vant de les terribles escenes de pillatge á que 's veu sotmés el poble espanyol; aném covant mentres aprenem á ser bons ciutadans á la moderna.

Y ara hi som, posset per primer cop, á Catalunya, á l'escola de la bona ciutadania. La Solidaritat catalana, vé á ser un centre abont els fils de diferents familiars políticas aprenen una sola llisso, la més senzilla y convenient; una llisso de párvuls si voleu, pero fent pals y ganxos es com s'apren á fer lettras y estiguen del tot convencuts, per més que certa revolucionaris-fers (?) diguin lo contrari, que sense sapigner fer la lletra ben clara no lograrem may escriure d'una manera imborrable l'august nom de *Llibertat*.

ESPATECH.

Es necessari mirar als criats com á uns amichs desgraciats. Hem de pensar que sóls al azar debém la diferencia que hi ha de nosaltres á ells. No hi ha res tan vil y baix com ser altiu ab l'humil.—Séneca.

LLISSÓ DE UN MESTRE

TOTS els republicans hauríam d'aprendre'n de memoria un lluminós article que respecte als ELEMENTS DELS PARTITS POLÍTICS ha escrit el gran mestre en democracia D. Gumersindo de Azcárate. Desitjos de contribuir á la seva difusió honrém ab ell, degudament traduït al català, las columnas de LA CAMPANA DE GRACIA.

Llegeixinlo y mediteno. Diu aixís:

* * *

En els nostres días els partits polítics no son pas com els bândols del antic règim. Pera la formació de aquests n'hi havia prou ab que un número més ó menys gran de individuos se congregués á las ordres de un poderós, que ho sigüés per la seva posició social ó política, al objecte de imposar-se per la forsa ó per l'intriga al Rey, y obtenir el poder de les seves mans. Els partits polítics de avui son òrguens de la conciencia social, per intermediació dels quals l'opinió pública s'expressa formulant solucions pera 'ls problemes de cada moment, y aspirant á portarlas á efecte desde 'l Gobern, á qual possessió 's creu en dret, per estar la seva representació conforme al sentir de la majoria del país.

De lo qual se 'n dedueix que la seva organització ha de ser l'adequada pera 'l cumpliment de aquela missió, reduintse á n'aquests fins, atendre y compulsa las aspiracions de tots els seus adepts, donalors'hi forma gazetatable y obrar y lluytar fins á conseguir que las fassa sevas la societat, y que s'convertixin en lleys y reglas de conducta en el Gobern. Per aixó en tot partit polítich, y més en els democràtics hi ha en correspondencia ab aqueixos fins, tres elements que 'ls integran, que son: poble ó massa, intelectuals y jefe.

El poble revela el seu sentir, la seva tendència, las seves simpatias en prò de aquestas ó aquelles solucions. Els intelectuals en el llibre, en la premsa, en el meeting, en el círcul, en el Parlament converteixen aqueixas inspiracions instintivas en reglas de conducta y en aquells principis que han de informar las lleys, pera qual formació pugna 'l partit. El jefe dirigeix, unifica l'accio comù, organiza las forces y las guia quan entran en campanya, millor d'atòs horas, perque 'ls partits polítics en campanya hi estan sempre. Podria dirse que á n'aquests tres elements hi corresponen respectivament el sentiment, la intel·ligència y la voluntat.

Quan qualsevol d'ells falta, ó bé invadeix la funció propria dels altres, resulta una imperfecció orgànica que 's revela en el seu funcionament. Basata pera convèncerse'n recordar lo ocorregut en el nostre país ab alguns dels partits passats y presents, monàrquics y republicans. Unas vegades el jefe s'ha arrogat la facultat de pensar per tots els seus adeptes y resoldreho tot per sí mateix; altres, la debilitat ó la incapacitat del Director ha originat una oligarquia dels notables, que ha produhit dissidencies y á manera de una guerra civil en el partit, y algunas, per la deficiencia del jefe y dels subjetes, las masses s'han desbordat, deixantse condonir pels demagogos.

Per evitar que res de aixó succeixi, cal que cada hui ocipi 'l seu lloc, ó lo qu' es mateix: que 'l partit tingui un jefe actiu, energic, pero no un dictador; un estat major intelligent, pero subordinat y no oligàrgic; una massa entusiasta, pero disciplinada, no demagògica, en una paraula; jefatura sense dictadura, estat major sense oligarquia, poble sense demagogia.

Jefatura sense dictadura, perque no s'és jefe de un partit á la manera que s'és general de un exèrcit. Aquest, deixant apart cassos anotats y extremes, obra pel seu compte y baix la seva responsabilitat, perque això ho exigeix la índole de la seva missió, mentres que aquell si això ho fes, vindria á negar la propia finalitat dels partits, en quant assumiria un individuo la representació que correspon á cada un de aquells en la seva integrat.

Estat major sense oligarquia, perque aquesta 's produceix quan els notables, ó bé s'atribueixen funcions directivas que son propias del jefe, ó bé, inspirantse en peculiares punts de vista, se substitueixen al sentit popular fabricant solucions y programes, sense tenir en compte pera res las aspiracions de la massa.

Poble sense demagogia, perque aquesta sorgeix quan aquell, revoltantse contra tota jefatura y tota jerarquia pretén dirigir, resoldre y obrar per sí, olvidant la rahó ab que Mackenzie té dit «el poble es bò per capital, dolent per pilot»; això es: que això com el capitá ordena ahont va 'l barco, pero qui 'l porta es el pilot, això també es el poble qui senyala la direcció que deu donar-se á la gestió dels negocis públics; pero 'l modus operandi toca á n'als que te ne la competència necessaria pera 'l cas.

No es altre que aquest, el fonament racional del sistema representatiu.

G. DE AZCÁRATE

LAS IDEAS DEL MILLONARI CARNEGIE

Es famós ricatxo yankee, no sols té molts milions, sino també algunes idees, y més mal quan sab exposarlas en una forma amena y agradable.

Ultimament, en una Assamblea de traballadores explicà las relacions del Traball, del Capital y de la Inteligència, comparant aquests elements ab els tres peus de un tamboret.

«Quan els tres peus son fermes y están ben aplomats —digué— el tamboret s'aguanta admirablement; pero si un de aqueixos tres peus flaqueja ó 's trenca, ó bé si se 'l arranca ó se 'l rompe, el tamboret se tomba.»

L'imatió es felis y justa, baix el punt de vista social present. El milionari Carnegie l'explica així:

«No hi ha empresa industrial possible sense l'associació dels tres elements. El primer, no per ordre de importància, sino de data, es el Capital. Sense ell, impossible edificar res costós. El capital dona l'alé de vida á la materia fins llavora inerta.

Una vegada construïts els edificis, habilitats y à disposició á donar alberch á qualsevol branca de l'activitat industrial, entra en joch el segon associat, qu'és la Inteligència en els negocis. El Capital ha terminat el seu paper, proporcionant tots els instruments de producció; pero si no logra assegurar 'ls serveys d' homes intel·ligents pera dirigir els negocis, tot lo que ha fet se desmorona y cau en ruïnes.

Arriba per fi, 'l tercer associat, el darrer en l'ordre cronològic, però no 'l menos important: el Traball. Sense ell, no pot realisar-se res. El Capital y la Inteligència comercial sense 'l Traball quedarian com morts. Las rodas no poden voltar, si la mà del Traball no las posa en marxa.

Se podrían escriure volums enters, pera discernir quin dels tres associats es el primer, el segon ó 'l tercer en importància; pero això no 'cambiarà en res la qüestió. En puritat no hi ha primer, ni segon, ni últim: no hi ha preeminència, essent com són iguals els tres factors de la gran Triple Aliança, que dirigeix el mon industrial.

«Baix el punt de vista històric, el Traball existí avants que 'l Capital y la Inteligència, perque «quan Adám cavava y Eva filava», Adám no tenia pas capital; y á jutjar per les fets que sobrevingueren, se coleix que ni 'l un ni l' altre se distingueren per la seva Inteligència dels negocis. Pero això succeix avants del regnat del industrialisme, que se ha necessaria la intervenció de capitals enormes.»

* *

De segur que podrían ferse algunes objecions de fondo á la teoria de Mr. Carnegie; pero tal com 'l ha exposada ens ha semblat digna de recomendar-la á certos potentats del capital, que solet mostran deudeyn tan altaner ab els seus assalariats intelectuals ó manuals.

Dia vindrà, no obstant, en que las tres forças de la producció contemporànea s'unifiquen, consolidantse en un sol bloch, en un bloch indestructible.

Tal vegada Mr. Carnegie ha tingut la visió de aquesta nova societat, y sens dupte temerata, ha salutat al Traball, creador avuy de profits pera 'l capitalisme sol, y demà manantial abundós de benestar material y moral pera la Humanitat entera.

DEMOS.

La Bonaventura

—¿Te laigo, ressalao?... Quieres qué te laigo jermoso?... Te boy á esir el nombre y la mugé que yora por ti. Anda, güen mosol... Pónme una blanqueta en esa mano, que te boy á esir tólo lo que te ba á pasá. Asina; y oye á la gitana que quí esirte má verdaes que er Pare Zanto e Roma.

Maresita e mi amar!... Esta raya e tu mano ise que ya naide ba á créet en ti manque te bistas y Násero y pegues las tre caías en er Carvario; que muchos que te querian jasta l'adoració, ajora no te puén bé po tu lengua mardesia y solo esperan berte mori como Cristo en el maero; y que tolos los que te se jincan e royes empué escupirán ar pié e se portaura.

Ay, moreno chunguero! A tí las penitas t'ajogan, poque muchos han cobrá y h'arto trabayijo tieñen, y esos te ban á dà mucha esasones poque la mayoría de eyos saben que tienes er corason má negro que er cuerbo tié la pluma.

Tu has tenio siempre un naturá que po está bien con tu tripiya con toito er mundo has estau mar; y estás jasiendo como er caracó, que yeba la Casa er Pueblo á cuesta con mas fatiga que Dió.

Tu enante eras probe y esgrasião, y ajora ya no ere probe; pero esgrasião lo has e sé po siempre jamá, que ties sombra de jiguera negra y tólos los pasitos que bas á d' alante se te gorberán p'atrás.

No bayas á temé por eso, que pa hombres como tu no se jisieron los griyos ni las cañas.

Tu has orbió que er mundo da güertas y se caen torres mu artas; t'has adornio entre tu gente fuleira y basiendo ya tarde. Mal haya mi sueño, que he dormio tanto que se m'ha guyao er pueblo y no lo he sentido.

Toas tus ducas probien de remo mar; que has esconisio siempre aquer refrán que ise «El hombre para ser hombre necesita tres partias: jablar poco, jaser mucho y no alabarise en su bia» y á tí te dueilen los ojo e tanto yorá atu agüela.

Tu ya no pués arrimarte á un pinito verde ni ya mar á una puerta que no esté clabetá. Y de cosas pasásas no quieas acordarte ó si no ba á yorá tu corazonito gotitas e sangre como grabanas; que lo que tu sonabas era abielas er mando, y los carones der emperador t'han benio anchos pa tus poesas.

A tí te quea una esperanza y t'has agarrazo á eya; pero pronto bas á salí e ilusiones; que dentro e mu poquias joras no te ba a yegá la camisa ar cuerpo. ¡Ay jirguero esgrasião! Aqueya serranita rubia que tubo la curpa er perdísio, que tu berá si ha adi vinao su nombre, que prensipia con una S., aqueya mujé ba á echarte á la joyanca y te jará chiflá en la caye.

Un mal-entés

—Gracias, senyor!... Faré vots porque demà guanyin.

—Fareu vots!... ¿Que sou d'una roda?

Oye, cara e sielo: Pa ti propio consiera y ponte á carculá, que esta tierra ya te tié apuntaito en er libre de orbis, po que e tu santo no quieren ni la salú. Reconso que tu pena é mu grande, que t'has caío en un poso nero y no encuentras la salia. Y no te fies de los que te quieen jaser entrat en er caminito der bien, si no te quieen ber roando per los mu laares como gavinita muerta. Mia que hay gente que te quie mar, y que é capá e tóo: jasta e sacarle las muelas á un ajorcas.

Tu no pués inorá que las campanias suenan segun tengan er metá; y ejate de Ojitos que se sacarán los cuervos y e Careagás que se te caregarán en la boca; y toos juntos ban á jasé una contigo que será soná, y tu lo berá. Que hay quien pone en dia tu queré y sonré á tu fila, pero asina que se haya vuerto d'espaldas te jase la crú como ar diablo. Por mi salú que eso é la vera, y no jagas caso e nombres que hay quien se yama Rosquiya y se está muriendo e jambre.

Várgame los sielos! No mires má ar brocá y échate ar poso; que ajora es tiempo entoava y peirle á Dió una güena muerte durse como

que sortint de l'estació vindré á buscarte. No basts ená á voté, hem de dà'l som, y á vigilar per que á l'urna no s'hi acostí cap traidor, ja que les enemichs quan perden porten malas intencions. Amunt donchs, y ferm coratje, qu'es següí el nostre triomf y pel vespre jo't convido á sopar a can Simón per celebrar la victoria d'ixa noble conjunció, que serà la desbandada de cacichs y d'enredons.

L'AVI RIERA

LA PESCA ELECTORAL

CÓM SE FA UN PROGRAMA

N Canalejas dicta, en López Domínguez escolta, el secretari escriu.

—Comensi. «Som el partit democràtic independent.» Li està bé, general, el títol?

—Inmobilabre.

—Som el partit democràtic independent y aném á fer la felicitat d'Espanya.»

—Aixó mateix: la felicitat.

—¿Quins medis tenim pera realisarho?

—¿Que m'ho pregunta á mi?

—Ho dics als electors, á fi de poguerme contestar jo mateix. «Quins medis tenim? Heus aquí, exposats en forma de senzill programa.»

—Aném á veure: això ha de ser interessant.

—Ja ho crech. Es lo que jo'n dich l'esquè de la pesca. Atenció. La base de las aspiracions del partit democràtic independent la forman l'abolició dels costums...»

—Molt bé!

—Y'l servey obligatori.

—Molt malament! No sab que ara com ara es impossible aquí aquesta reforma?

—¿Qué n'hem de fer d'això? La qüestió es omplir el programa de coses *llamativas* y estimulants.

—Si es aixís, tiri barra.

—Cumplics aquests dos debers que considerém els més essencials, empordrem una serie de reformas, que'l país demana anys y h'ha sense las quals la nostra regeneració es poch menys que impossible.»

—Veyám...

—Secularisació del Estat. Es precís que la nació s'emancipi d'una vegada de la tutela del poder religiós, donant al civil la preponderància que de dret li correspon.»

—Just! Llenya al clero. Això es una cosa que sempre agrada.

—Reforma del Concordat, fins arribar á la anulació, si las circumstancies ho exigeixen. Suprimir bisbes, reduhirán canongías, tancarén convents...»

—Fort, fort! Per aquest cantó convé apretar de serio.

—Neutralitat dels cementiris.»

—Esperis... ¿Qué vol dir això?

—Que no tindrán caràcter religiós de cap mena. Lo mateix podrà enterrarsi á un catòlic, que á un heretge, que á un moro, que á un xino... ó moros.

—Ensenyança purament lègica.

—Pel istil de això que predica l'Odón de Buen? —Si fa ó no fa... «Volém que la escola sigui independent y que may sobre la influència del mestre s'hi aixequi la del rector. El noi, á estudi, hi ha d'aprender lletras, números, arts, ciències... Si vol spendre religiò, que se'n vagi á la iglesia. Cada cosa deu tenir el seu lloc adequat.

—Don Joseph, parla com un llibre.

—Oh! Ja veurà, ja veurà. «Ompliré el país de carreteras, camins, canals, ferrocarrils econòmics...»

—Econòmics sobre tot. No 'ns podém enredar ab massa gastos.

—Daréns facilitats á la agricultura, al comers, á la industrial...»

—Y á la marina! ¿No'n diu res de la marina?

—...Y á la marina, convensuts de que fentlo aixís trallérem pel progrés y assegurém la nostra futura prosperitat.

—Magnific! Això es enténdreho.

—Finalment, dedicarém principalissima atenció á la classe obrera.

—Té rahó; no hi pensava ab això.

—Dictarém lleys que favoreixin al Traball.

—Just!

—Concedirém als municipis una autonomia molt extensa...»

—Vol dir?

—Y resoldrém ab el més ample criteri la qüestió regional.

—Cataplúm!... ¿Cóm la resoldrém?

—No se'n preocupi d'això. El nostre propòsit gao es fer un programa bonich? Donchs aquí'l té, y lo demés deixho corre.

—Pero gao veu que prometém coses que may las podrán realisar?

—Y qué!

—Bravol... Si demà vosté arribés al poder y les electors li demanessin el cumpliment de aquestas promeses, ¿qué respondria?

—Pero, sant cristiá, ja ha olvidat que un programa polítich no es més que un esquè?

—Y bueno...

—L'esquè, quan el peix se l'ha empassat, desapareix del mapa.

—Ah! Vol dir que...

—Naturalment! Una volta fetas las eleccions, qui se'n recordarà de les nostres promeses?

—Tóquila! Es un gran home.

—Psé!... En terra de cegos...

F.

Votém la Revolució

Es votar als solidaris

votar la Revolució.

Solidaritat es una promesa que guarda 'l cor de tot un poble entusiasta, que ardit defensa la rahó,

la dignitat y la vida.

Solidaritat no vol may més tractes ab els pinxos tant si dinàstichs com no, perque no més representan gauderí y mals jochs.

Solidaritat es una promesa que guarda 'l cor de tot un poble entusiasta, y si est poble vigorós per ella's bat y amochina, es perque ella en si val molt, perque després de la lluita vindrà els besos d'amor que 'na dará la que 'ns estima, plena de agrairment per tots per haverla deslliurada dels seus vils explotadors!

Solidaritat mareja á... lo que tots sabén prou, y relativament prompte matarà 'ls funestos corchs que 'ns rosegan les entranyas; y quan els corchs siguin morts morirà també altra cosa, perque no té salvació.

Solidaritat fà guerra, Solidaritat fà joch, pero fà una guerra noble, fà un joch vivificador que don' forsa als homes dignes y ofega als embaucadors.

Es votar als solidaris votar la Revolució.

ANDRESITO

STÈM perduts. Pera donar á la Solidaritat catalana el cop de gracia, en Maura ja se la té pensada. Se disposta á donar un cop de mestre, ya presentarà la seva candidatura per Barcelona.

Als deu ó dotze partidaris que encaren li quedan aquí, ja 'ls hi ha donat las degudas instruccions pera guanyar.

Anireu—els hi ha dit—al camaril de la Merce, y prenen l'hermilha que allí vaig deixarli com a presentalla y, ènnastantla dalt d'un pal, la passejareí per Barcelona á tall de bandera. Y vosaltres veuréu com las classes conservadoras y el poble en massa la segueix.

Estém reventats. Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el *Condal*:

«En Lerroux ha taxtat d'inmoraltat política la Solidaritat catalana, y té rahó, perque la seva moral no es la nostra. La nostra moral es predicar fraternitat y tolerància, y la seva es atropellar al enemic.

Estém reventats.

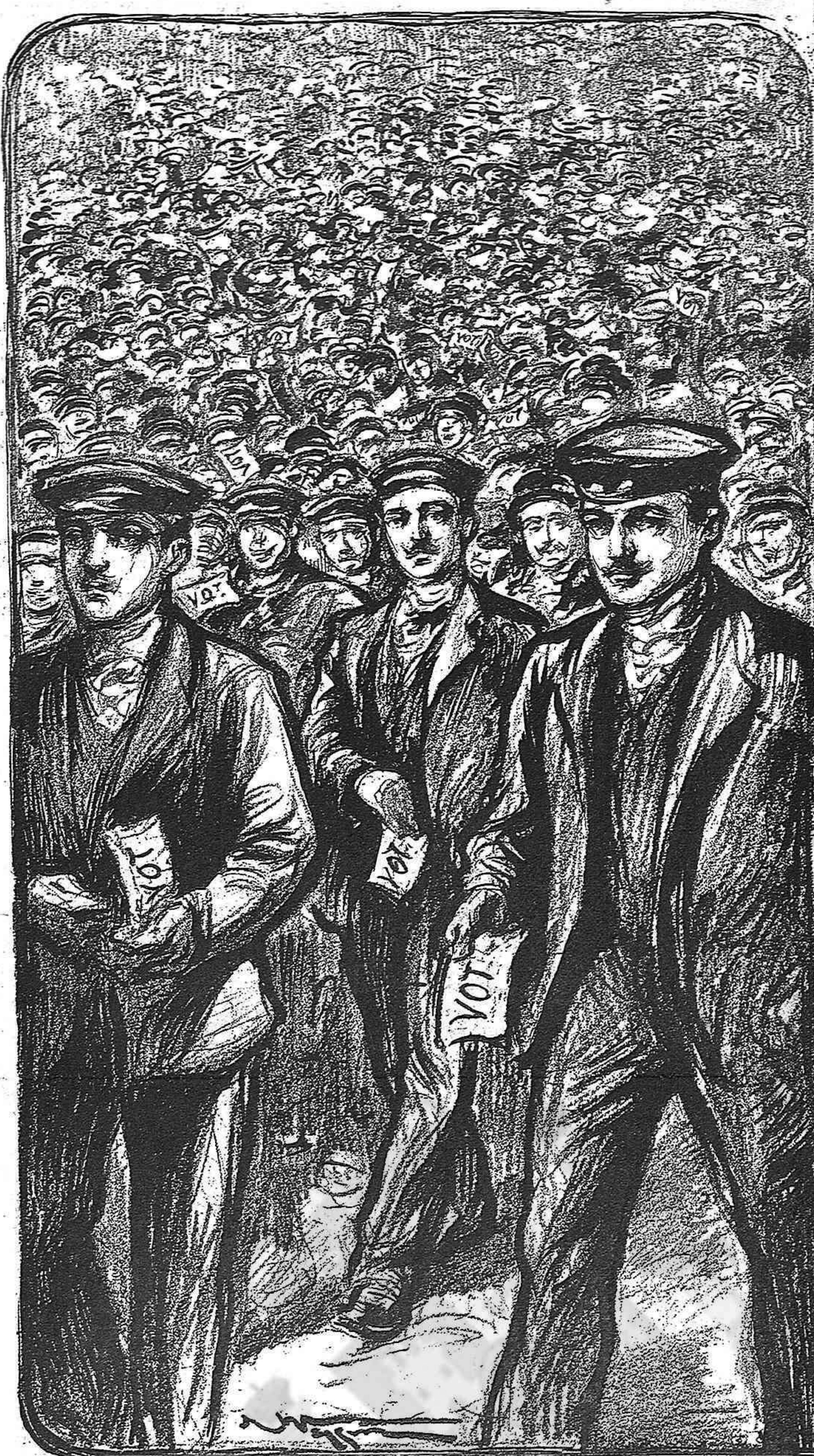
Perque si ho fan aixís, es indubtable que dupliquaran las seves forças.

Dotze partidaris que té avuy y dotze més que'n conquistarán, vintiquatre.

Resultat de la elecció: vintiquatre vots. Mitj' auca justa.

En Pere Rahola, en el <i

Per la batalla electoral

Las nostres forces.

ventilació y més llum á la teva cambra. Ja veurás que hi estarás bé!

Pocas días després de construït, el boig no podent dominar la obseSSIó que l'atormentava, ell mateix s'hi tirà de cap.

* * *

Y ara apliquém l' apòlech. Hi havia qui deya:—Aqueixa Solidaritat catalana's trama exclusivament en contra meva. Volen la meva ruïna y per això la fan.

—No, home, no, ¿cómo vols que una empresa tan gran tingui per objecte una finalitat tan petita?

Pero, encaterinat ab que Solidaritat catalana s'ha via tramst pera perdre'l à n'ell, s'hi declarà tant en contra, procedí a tanta ceguera y tanta furia, que al darrer resultarà que, com el boig del apòlech, s'haurà tirat ell mateix de cap pel balcó.

L'engendro, el pacto del hambre, el contubernio, las hordas... De cridá això certos fulanos ne diuen ilustrá al poble.»

«Faré la revolució! diu l'home amb accent viril: reb l' aplauso, se'n va á casa, sopa, pren cafè... i al lílit!

«No pensas igual que jo? Creus que don Dallons se'n rifa? Estimes à Catalunya?... Doncs, nada; ets separatista.

* * *

Va anà á Madrid, van clavarli una soberana tunda, y ara torna, perdonant la vida á la pobra Junta!

Si t' agrada que t' albardini, si t' complaix tenir pa al ull, si la esclavitud t' engresca, vota á favor de'n Lerroux.

* * *

¡Quants homes que ja son vells, y estan carregats de mèrits y ho saben com qui diu tot aniran demà á colegi!

* * *

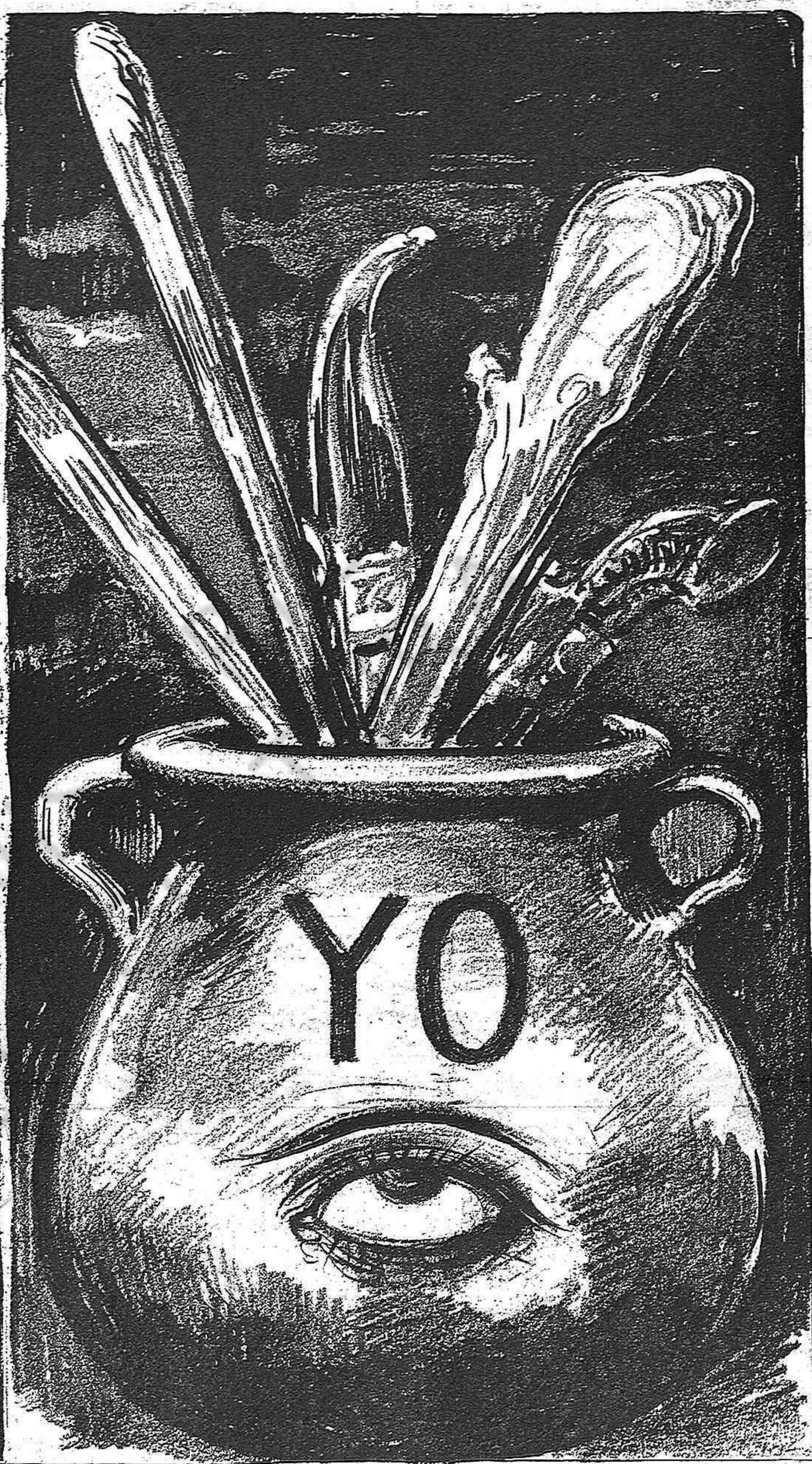
Tú dius l'arma, jo dich l'urna; tú estàs pel puny, jo pel vot; tú creus que l' tot es la forsa, jo opino qu' es la rahó.

* * *

Demà, quan hauré votat, què satisfet pensaré: Ara acabo de cumplir ab el meu primer deber!

* * *

«A la puerta del colegio no me vengas á llorar, que l'is candidata que á mí'm tocan els sé de cor días hâ.

Las del adversari.

Medita bé lo que votas, ten cuidado ab quí t' enredas; un vot mal donat pot ser l'anella d' una cadena.

* * *

Noya, demà ab mi no hi contis, qu' es diada d' eleccions: ja sabs què deya en Pitarra: Primé es el partit que tot.

* * *

Uns creuhen que guanyarán, altres encare vacilan, y jo dich... que al món hi ha més dies que llangonissas.

* * *

Las eleccions de diumenge, millor que unas eleccions, son un bonich simulacre per prepará'l combat gros.

* * *

Hi ha xerrayres que s' enfilan en un globo plé de fum, tan sols per tení el gustasso de caure de ben amunt.

* * *

Moltas gotas fan un ciri, molts grans fan una quarta, molts vots de ciutadans dignes poden fer una hermosa feyna.

L. WAT

CORRESPONDENCIA

Caballers: Dos solidaris del K. sinet P. N. J. B. Masnou, Joseph Massip, Joseph Salvà, Un ex-persona, Un anti-navarrorreverterista, Un aficionat de Rubí, Un company de 'n Llopis, P. G. de la Senyera Masnouenc, Mariano Rosinach, J. Faiges Canals, A. Nadal, Enrich Bonagarriga (s) Sust, A. Bidrà, y A. Bantalla: Voto en contra.

Caballers: Miquel Roca, Dos noys del Masnou, M. M. J. F. Grau Salomó (K. landri), Tres calandris de Masnou, Moka Soka y C., A. Roca Coll, Flor del camp, R. A. (s) Pau de les Caisses Curtas, y A. Sol del dia: Voto á favor.

Caballer: Pere M. y F.: Deixísls fer, que no aniran á Roma per la penitencia.—Un poeta paleta: Que ab tota seguretat es més bon paleta que poeta.—Joseph Alutnab: La paraula *ara* s' escrit aixís, sense h. Ah, y els versos se medeixen millor de lo que vosté ho fa.—J. Manel Noel: French nota de lo que 'm diu, pera complaire'l si 'ns es possible.—Noy de Urgell: Vosté es descendent directe del Comte. Se coneix ab la fermesa de conviccions.

—J. Faiges Canals: Això de las ninetas de cabell d' or ja no més ho escriueixen els Cocas y Poncems.—Enrich Boífil: Díu que s' acaba l' hivern, y més avall parla del fred etern... Com quedem, Sr Boífil?—V. Tarrida: El quènto no es nou, pero està bastant ben arreglat y... entra en cartera.—J. Pont y Espasa: Farém una bona trifa de tot lo que vosté envíi.—Juanito Paparins: «Una poesía am versa? Mes ens estimén articles am prosa ben prosa.—Joseph Riera Tarragó: El crim està ben des-rit, pero no fa per casa.—Al Liberal con ese güesol.—P. T. Badalon: Quan un recorda els quadros de 'n Vilanova!... Vaja, que no 'ns acaba d' agradar.—El Compte de la Verola: L' epígragma està pésimamente versificat, apart de que 'l xisto no mata.—J. P. y B., y J. P.: No 'ns es possible publicar las cartas que 'ns remeten, per diferents motius tots ells dignes d' estima.

Imprents LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C°